

Deseori primăvara a fost percepută în culori dintre cele mai diverse. De la poeții romantici și artiștii lirici care portretizează această perioadă ca pe una a iubirii și până la viziunea nihilist-bacoviană a anotimpului slăbiciunii firii omenești și a timpului celor mai adânci nevroze mentale.

Primăvara este, înainte de toate, o exprimare spațio-temporală a mitului eternei reîntoarceri. Reînceperea anului agrar, înverzirea naturii și încălzirea ce urmează iernii, sosirea păsărilor migratoare din „țările calde”, reluarea ciclurilor economice și revenirea individului la preocupările anterioare sezonului rece, sunt doar câteva dintre formele care îmbracă această perioadă.

Deasemeni primăvara, prin această efemeritate a copacilor înfloriți, prin miresmele specifice naturii dezmeticate și prin vântul călduț care bate în aceste luni de obicei „scurte”, este și anotimpul care ne învață să reflectăm la deșertăciunile acestei lumi și la esența trecătoare a formelor existente pe acest Pământ. Primăvara ne învață, într-o filosofie platonicească, să stăm în loc, să ne oprim, să reflectăm și să judecăm mai întâi în cumpătare și mai puțin în exuberanță. În ciuda faptului că însăși primăvara se dorește a fi un ev al exuberanței. În ciuda faptului că însăși primăvara este un timp al renașterii, este mai degrabă un sezon ce ne trimite să încercăm, să găsim, să percepem și să înțelegem și limitele acestei renașteri.

După o iarnă precum a fost aceasta care tocmai s-a încheiat, primăvara poate fi privită ca o adevărată izbăvire, numai dacă ne uităm la ce a însemnat viscolul de proporții istorice de acum mai bine de o lună. Primăvara este astfel noul început, acel fatalism al existenței umane semnat de vorba aceea simplă - „o luăm de la capăt”.

Dar primăvara este și anotimpul izbăvirii, al Mântuirii în numele Adevărului. Să nu uităm că ne găsim în plin post al Sfințelor Paști. Să nu uităm de sacrificiul pentru Creație al Lui Hristos și de faptul că însuși miracolul Învierii, rețăit anual în zilele de primăvară este o renaștere într-un har și într-o eternitate prin evadarea Omului din moarte.

Sfintele Paști sărbătorite de creștini în fiecare primăvară sunt singura și unica renaștere autentică a ființei umane.

Reprezentând un autohton și străvechi spirit vital, fiind aspirația preistorică spre nemurire a strămoșilor noștri de dinainte de istoria scrisă, primăvara debutează sub semnul Mărțișorului. Mărțișorul reprezintă o îmbinare de mituri preistorice șlefuite de înaintașii noștri geto-daci, îmbinare care ne insuflă tocmai acea energie vitală de care ființa umană are nevoie în pragul unui nou ciclu de existență. Culorile alb-roșii, atât de des întâlnite în portul românesc și în simbolistica tradițională, sunt practic o formulă de ying și yang a spațiului tragic.

Mitul Babei Dochia și a zilelor Babelor din acest prim ciclu de primăvară ne readuce în minte necesitatea stoică a cumpătării și răbdării, precum ne amintesc discret și demn și de rezistența strămoșilor noștri de acum 2000 de ani în fața agresiunii italiice.

Deasemenea în vremurile noastre acest început de primăvară, prin Mărțișor și prin ziua internațională a femeii, au capătat și sensul de a ne face să ne gândim mai mult la cele care ne sunt mame, surori, soții etc. Ca într-un adevărat mit postmodern al „Mamei Gaia” și al cultului ancestral al fertilității, acest început de primăvară este consacrat atât iubirii, cât și exprimării elogiului față de cele care au fost lăsate de Dumnezeu cu rostul de a aduce „un nou început” și de a reînnoi viața ca element fundamental! De aceea mi se pare firesc să urăm tuturor femeilor de lângă noi un sincer: La mulți ani!

Primăvara mai este și un anotimp al jertfei pentru viață și pentru credință. Este un timp al sacrificiului suprem din care renaște adevărata viață, cea fără de sfârșit. Este anotimpul unor mucenici, martiri ai credinței creștine precum sunt Sf. Gheorghe, Sf. 40 de Mucenici din Sevastia ori Sf. Ion Valahul. Iar că tot vorbeam de începuturi, afirmarea credinței creștine ca un cult universal se face sub Sf. Împărați Constantin și Elena, sărbătoriți la sfârșitul acestei perioade.

Primăvara este, statistic vorbind, poate sezonul cel mai încărcat de sărbători laice, de la 1 martie și 8 martie, până la 1 mai și apoi 9 și 10 mai, și chiar, de ce nu, înapoi la 27 martie.

Vă doresc tuturor o primăvară plină de lumină!

***Text: Gheorghe Andrei Daniel***